nss-u přezkoumání rozhodnutí, pokud jde o stanovisko druhé instance k namítané rekursem nepříslušnosti první instance, tedy podstatná vada řízení.

Č. 5572.

Úrazové pojišťování (Slovensko): Od kdy působí pojištění hospodářského dělníka zaměstnaného při hospodářském stroji?

(Nález ze dne 13. dubna 1926 č. 8135).

Věc: Firma Bratří Sch. v K. proti expositure ministerstva zemědělství v Bratislavě stran úrazového pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdilo min. zeměd., expositura v Bratislavě, rozhodnutí Ústřední správy Slovenské pokladnice pro hospodářské dělníky v Bratislavě z 10. ledna 1925, jímž nebyl uznán nárok Josefa Š. na úrazovou podporu, v podstatě z důvodu, že stěžující si firma zaplatila pojistný příspěvek za hospodářský stroj, při jehož obsluze Josef Š. dne 21. října 1924 utrpěl úraz, teprve dne 29. listopadu 1924, tak že poraněný v den úrazu vzhledem k ustanovení § 7 nař. uh. min. obch. č. 1500 z r. 1912, prováděcího zák. čl. XVI : 1900, XIV : 1902 a VIII : 1912, v době úrazu vůbec pojištěn nebyl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Jest nesporno, že Josef Š. byl hospodářským dělníkem v hospodářství stěžující si firmy a že v hospodářství tom utrpěl dne 21. října 1924 úraz při obsluze parní mlátičky. Nepopřeno jest i zjištění žal. úřadu, že šlo o pojištění hospodářského stroje ve smyslu zák. čl. XVI : 1900 resp. čl. XIV : 1902 a VIII : 1912 bez jmenovitého pojištění jednotlivých zaměstnanců pojištění podléhajících, tedy o pojištění ve smyslu § 5, odst. 2 zák. čl. VIII : 1912.

Bližší modality o tom, jak smlouva taková se uzavírá, obsahuje § 7 nař. býv. uh. min. orby č. 1500 z r. 1912. Podle těchto předpisů počíná smlouva o pojištění o 12. hodině polední dne následujícího po tom, kdy 1) majitel hospodářského stroje vyplnil předepsané »osvědčení« a 2) zaplatil Ústřednímu ředitelství pokladny buď přímo nebo prostřednictvím obecního představenstva příspěvek obnosem stanoveným vyhláškou tohoto ředitelství. Dokud oba tyto ožadavky nejsou splněny, není založen pojišťovací poměr.

Ježto stěžující firma sama připouští, že sice hospodářský stroj k pojištění přihlásila dne 15. února 1924, pojistný příspěvek však zaplatila až 29. listopadu 1924, tedy po úrazu Josefa Š. (21. října 1924), nelze shledati, že by nař. rozhodnutí bylo v rozporu se zákonem, když potvrdilo rozhodnutí Ústř. správy Slov. pokladny pro hospodářské dělníky, které neuznalo nárok Josefa Š. na úrazovou podporu proto, že nebyl v době úrazu ještě zaplacen příspěvek pojistný za stroj.

Normativní předpisy shora citované, stanovící přesné podmínky platné pojišťovací smlouvy úrazového pojištění hospod. dělníků při stroji, nepřipouštějí žádné výjimky. Nelze proto přihlédnouti k obhajobě

st-lově, že dle praxe každé pojištění vstoupí v platnost, když pojišťovna neodmítne přihlášku do 48 hodin. Stejně neodůvodněnou jest i další námitka stížnosti, že nese za opozděné placení zodpovědnost jedině Ústř. správa pokladny, poněvadž její povinností bylo — když se už několik roků vybírání pojistného tak praktikovalo — by prostřednictvím notáře pojistné dobyla, ježto dle cit. předpisů jest zaměstnavatel povinen zaplatiti pojistné příspěvky Ústřed. ředitelství bez vyzvání, aniž by vyčkal vymáhání jich notářem.

Č. 5573.

Státní zaměstnanci (Slovensko): * Státní úředník politické správy na Slov. nemá nároku na započtení předchozí obecní služby notářské do doby rozhodné pro výměr pensijních požitků.

(Nález ze dne 14. dubna 1926 č. 8009).

Věc: Juraj S. v Bratislavě (adv. Dr. B. Taussig z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odpočivných požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l vstoupil 28. června 1891 do notářské služby jako notářský praktikant, byl později notářským písařem, pak místonotářem a ob. notářem na Slov. Výnosem ministra vnitra z 31. července 1919 jmenován byl státním úředníkem IX. hodn. třídy ve stavu kancelářských úředníků politické správy na Slov. Nálezem disc. komise I. stolice při min. pro Slov. z 24. prosince 1924 byl odsouzen k disc. trestu trvalého přeložení do výslužby se zmenšeným výslužným o 25%. Když nález tento vešel v moc práva, byl st-l nař. rozhodnutím podle § 135 služ. pragm. přeložen na trvalý odpočinek a to s odbytným o 25% sníženým. Ve výměru tom se praví, že odbytné bude vyměřeno zvláštním dekretem na základě délky státní služby pro výměru výslužného započítatelné, a sice doby od 15. prosince 1919 do 17. května 1921. Doba od 18. května 1921 do 14. ledna 1925, kterou ztrávil v dočasné suspensi, podle § 149 služ. pragm. pro výměru pense (odbytného) započtena nebyla. Služba, kterou st-l konal před vstupem do státní služby čsl. jako obecní notář, nebyla pro výměru odpočivných požitků v dosavadním služ. poměru započítána (cit. zákon č. 74/1896 ř. z.), ježto nejde o službu státní. Ježto započítatelná celková služ. doba činí 1 rok, 5 měsíců, 3 dny, byl st-li přiznán nárok na odbytné ve smyslu § 3 zák. č. 4/1896 ř. z. s omezením podle uvedeného disc. rozsudku.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

Před svým vstupem do služby státní (15. prosince 1919) byl st-l v obecních službách notářských. Jedná se o to, zda st-l má právní nárok na to, aby mu tato obecní služba notářská byla započtena do doby rozhodné pro výměru odpočivných požitků ve službě státní. St-l nárok takový opírá o tvrzení, že jako ob. notář vstoupil dne 31. července 1919 (datum jmenovacího dekretu) do služby státní »při započtení všech jeho služ. roků«. Leč námitka tato nemá opory ve spisech, ježto dekretem ministra pro Slov. z 30. září 1919, jímž intimován byl st-li výnos min.